

הערב באולם!
ספורט למשפחה,
החל מהשעה
20:00,
באחריות נסיה
ורונן לבנה

קיבוץ יד מרדכי
דף מזכירות מס' 1206
20.4.12
הדף מופץ בזואר ובדוא"ל

בדף הפעם: *טקסי יום הזיכרון *אירועי יום העצמאות *דיווחים ועדכונים
.....עריכה והבאה לדפוס: אופיר לבנה.....

טקסי יום הזיכרון
לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות איבה, תשע"ב, 2012

מצגת לזכרם של הנופלים
במלחמות ישראל
ובפעולות איבה –
חברי ובני הקיבוץ,
ולוחמי פלמ"ח שנפלו
במערכה על יד מרדכי –
תוקרן ברצף בתדר הערוץ
הפנימי או בתדר ערוץ
המודעות הפנימי –
החל מיום ג' 24/4/12
בשעה 10:00.
צוות יום הזיכרון

ערב יום הזיכרון – יום שלישי, ב' אייר תשע"ב, 24/4/2012

19:45 – התכנסות בחדר האוכל. (ילדים מתבקשים לשבת עם הוריהם).
20:00 – צפירת דומייה
20:02 – טקס ערב יום הזיכרון

יום הזיכרון – יום רביעי, ג' אייר תשע"ב, 25/4/2012

טקסי יום הזיכרון יערכו במקביל בשני בתי העלמין של הקיבוץ:

התכנסות בבית העלמין הצבאי על גבעת המוזיאון 10:50
11:00 צפירת דומייה
11:02 טקס אזכרה

התכנסות בבית העלמין האזרחי של יד מרדכי 10:50

11:00 צפירת דומייה
11:02 טקס אזכרה

11:30 **טקס קצר ונוסף בבית העלמין האזרחי לטובת משפחות וחברים שהשתתפו בטקס שנערך קודם**
לכן בחלקה הצבאית שעל גבעת המוזיאון.

הוא היה / יחיאל מוהר

מכל המילים שיצאו מגדרן
בימים של גאון ויגון ותקווה,
שתי מילים יש פשוטות,
איומות מכולן
שתי מילים נוראות, הוא היה...

הוא היה לסיירת
הלב הרוטט,
עד נשק למדבר
ועוד אין לו יוד-טית
מבאר החיים לא שתה לרוויה
ועכשיו, הוא היה, הוא היה...

מכל המילים שיצאו מגדרן
בימים של גאון ויגון ותקווה,
שתי מילים יש פשוטות,
איומות מכולן
שתי מילים נוראות... הוא היה...

בין אש ועופרת
הנער צעד,
ולנגה האש
את בריתנו כרת.
כך הופכים נערים כמותו אגדה,
כי עכשיו... הוא היה, הוא היה...

הוא היה נער חמד,
הוא היה מתולתל.
הוא היה משחק
כדור רגל וסל -
אבל כשאמרו לו לצאת,
הוא יצא,
ועכשיו, הוא היה, הוא היה...

אירועי יום העצמאות

ערב יום העצמאות תשע"ב - יום רביעי - 25/4/12

- ארוחת ערב ישראלית.
- החל מהשעה 20:00, לאחר ארוחת הערב בחדר האוכל, תיערך הקרנה על מסך גדול של טקס הדלקת המשואות מהר הרצל.
- קפה, עוגה, כיבוד ושתייה בחצר האחורית.
- 20:45 - בחצר האחורית - טקס יום העצמאות - 64 שנה למדינת ישראל.
(התוכנית תכלול בין השאר גם מופע זיקוקים מרהיב...)

יום העצמאות

למחרת, יום חמישי 26/4/12, החל מהשעה 16.30, נחגוג את יום העצמאות בהפנינג המסורתי על דשא חדר האוכל. בתוכנית: משחקים, הפעלות, מוסיקה, ו- "על האש".... וגם... מופע קפוארה ותחרות כדור-רשת בין השכונות. אורחים יחויבו בתשלום עבור הארוחה. חברים/תושבים: אנא רשמו את מספר אורחיתכם המיועדים להשתתף באירוע ברשימה על לוח המודעות בחדר האוכל.

להתראות... צוות החג

מכרזים לתפקידים ציבוריים

1. קרן מילואים

קרן המילואים של הקיבוץ בהגדרתה מנוהלת על ידי צוות חברים שנבחרו בשנת 2008 לתקופה של 4 שנים.

עם סיום קדנציית בת ארבע שנים יש לפתוח מכרז לצוות המנהל את הקרן. זו ההזדמנות להודות לחברים המכהנים כעת בצוות הקרן, וגם לאחל להם יישר כוח על הנכונות להיבחר לקדנציה נוספת: שמעון כורם (י"ר), גדי רינת, צביה סגל ואליהו שחם, אליהם הצטרף, כחלק מהוראת תקנון הקרן, י"ר ועדת פנסייה, גלעד בארי.

קרן המילואים - נועדה לקלוט ולנהל העברות כספיות מהמשק לקהילה בארבעה תחומים עיקריים: (1) פנסיית החברים. (2) קרן לבעלי צרכים מיוחדים. (3) קרן לעזרה הדדית. (4) קרן עבור חברים שלא יכולים להיכלל בביטוח סיעוד/קטסטרופות.

מתוך תקנון קרן המילואים שאושר ביד מרדכי בתאריך 24.2.08:

הנהלת הקרן תהיה אחראית לניהול כלל כספי קרן המילואים, השקעתם וכד'. הרכבה של הנהלת הקרן: ארבעה חברים וי"ר ועדת הפנסייה. חברי ההנהלה ימנו אחד מהם ליושב ראש הנהלת הקרן, אשר תפקידו יהיה לנהל את ישיבות ההנהלה ופרוטוקול ישיבות הנהלת הקרן. כשיר לכהן בהנהלת קרן המילואים מי שאינו מכהן בגוף המבקר של הקרן ומי שאין לו קרובי משפחה המכהנים בהנהלת הקרן או בגוף המבקר שלה. הנהלת הקרן תיבחר לתקופה של 4 שנים על ידי האסיפה באמצעות הקלפי ברוב רגיל, וחבריה יוכלו לחזור ולהיבחר.

2. נציגי ציבור להנהלת קהילה

עם אישור המבנה הארגוני החדש של הקיבוץ ואישור ההגדרות ונוהלי העבודה של הנהלת קהילה - יש לבחור 3 נציגי ציבור שיקחו חלק בהנהלת קהילה המתהווה. על פי הנוהלים שאושרו הרכב הנהלת

הקהילה יהיה כדלקמן: מנהל קהילה (מרכז), מזכיר, מנהל מש"א, מרכז משק (מוזמן לגופו של עניין), מנהל כספים ושלושה נציגי ציבור.

הציבור מוזמן להיות מעורב ולקחת חלק פעיל בניהול הצוותים הנ"ל.
פירוט המכרזים להלן.

בברכה ושבת שלום, אופיר

מכרז לחברות בצוות קרן המילואים של הקיבוץ

ועדת מינויים מזמינה את ציבור החברים להציע עצמם לכהן בין 4 נבחרי הציבור שיכהנו כחברים **בהנהלת קרן המילואים** של הקיבוץ. חברים המעוניינים להציג מועמדותם לחברות בהנהלת הקרן ו/או להמליץ על חברים אחרים (באישורם), מוזמנים לפנות אלינו בהקדם!

המכרז ייסגר בתאריך 4/5/12

המועמדים יובאו לאישור שיחת קיבוץ והקלפי

בברכה,

דני שני, זהבה קלרמן ומרים בקר

ועדת מינויים

מכרז לנציגי ציבור בהנהלת הקהילה

ועדת מינויים מזמינה את ציבור החברים להציע עצמם לכהן בין 3 נבחרי הציבור שיכהנו כחברים **בהנהלת הקהילה**. חברים המעוניינים להציג מועמדותם לחברות בהנהלת הקהילה ו/או להמליץ על חברים אחרים (באישורם), מוזמנים לפנות אלינו בהקדם!

המכרז ייסגר בתאריך 4/5/12

המועמדים יובאו לאישור שיחת קיבוץ והקלפי

בברכה,

דני שני, זהבה קלרמן ומרים בקר

ועדת מינויים

אבלים ומשתתפים בצערם של
יאיר שוורץ, מאיר שוורץ, יונה שחר, בת שבע שוורץ
והמשפחות הרחבות

על פטירתה של חברתנו היקרה
ברטה שוורץ ז"ל

נולדה בברזיל 17.7.1932
נפטרה ביד מרדכי 5.4.2012

יהי זכרה ברוך!

אבלים ומשתתפים בצערם של
איריס אמיר, אמיר וולנסקי, אלה דוקלר, ליהי בן ציון
והמשפחות הרחבות

על פטירתו של חברנו היקר
שאול וולנסקי ז"ל

נולד בישראל 14.6.1943
נפטר ביד מרדכי 6.4.2012

יהי זכרו ברוך!

בית יד מרדכי

אבלים ומשתתפים בצערם של
גדי רוטשטיין, דוד שני, שלומית וולה
והמשפחות הרחבות

עם פטירתה של חברתנו היקרה
חייקה רוטשטיין ז"ל
מוותיקות הקיבוץ

נולדה בפולין 28.9.1913
נפטרה ביד מרדכי 9.4.2012

יהי זכרה ברוך!

בית יד מרדכי

אמא וסבת

אמא וסבתא ברטה נולדה ביום 17.7.1932, בריו דה ז'נרו, שיטית מתוך שמונת אחיה ואחיותיה.
הוריה, יוסף וסימה, גידלו את המשפחה בדוחק רב, והקפידו לטפח אורח חיים מסורתי יהודי.
סבתא ציינה במיוחד בזיכרונותיה את החגים פסח וחנוכה.
שנות ילדותה ונעורתה של סבתא ברטה היו מאושרות. היא למדה בבתי ספר יהודיים ביסודי בתיכון,
אהבה מאוד לרקוד, לשמוח ולבלות עם חברותיה.

עם סיום לימודי התיכון, בהיותה בת 19, פגשה ברטה את יוסי שוורץ, שהיה אז בן 38, במסיבה במועדון יהודי. סבתא ברטה סיפרה כי "נדלקה עליו מיד".

בניגוד לנהוג בימים ההם, כאשר נישואים נקבעו באמצעות שידוכים, סבתא לקחה היוזמה בידיה, וביקשה מחברה לקשר ביניהם. מרגע זה, למרות התנגדות הוריה ואחיה, הדרך לחתונה הייתה קצרה. האהבה פרחת והם נישאו באושר.

פירות האהבה לא איחרו לבוא: ג'וליו נולד ואחריו מאורו, טניה וסואלי. ברבות הימים, סבא יוסי היה לבעל חנות רהיטים, וסבתא ברטה למדה הנהלת חשבונות ועבדה במקצוע מספר שנים.

מימי נעוריה נקשרה ברטה לתנועת השומר הצעיר בריו, והייתה חברה פעילה ומרכזית בתנועה. לאחר נישואיה התרחקה מהתנועה, אך עד מהרה הצטרפה לחוגי בית של בוגרי התנועה, בהם "נדבקה" באהבת הציונות ועימה התשוקה להגשים את חזון התנועה והעלייה לארץ ישראל.

בשנת 1964 החליטו ברטה ויוסי כי הם עולים לארץ ישראל. ברטה כתבה על כך במכתב לאמה: "העדפתי להקריב את הקן החמים של כל אדם, להשאיר אותכם מאחור, הוריי, ואת כל משפחתי האהובה והענפה על דורותיה, למען חינוך ילדיי כיהודים בארץ ישראל כפי שתמיד הטפת לנו, אמא". למרות שהחלטה זו גבתה מחיר כבד, אותו נישאו ברטה ויוסי כל ימי חייהם, מעולם לא הצטערה ברטה על צעד זה.

לאחר כ-16 ימי שייט באונייה "תאודור הרצל" הגיעה משפחת שוורץ לישראל, ועוד באותו לילה לקיבוץ יד מרדכי. הדבר השני לאחר ההתמקמות ב"חדר", היה שינוי שמות הילדים לעברית – יאיר, מאיר, יונה ובת שבע. הקליטה בקיבוץ הייתה רצופה בקשיים – היעדר השפה, התרבות השונה לחלוטין, המקום והמנטאליות – הכל היה כה שונה, שרק רצון ברזל ואמונה שלמה בדרך השאירו את משפחתנו כאן.

סבתא ברטה החלה את דרכה בעבודה במטבח הקיבוצי, ולאחר מספר שנים עברה לעבוד בתחום החינוך אותו אהבה, כיוון שראתה בו סוג של שליחות. בתחילה עבדה כמטפלת בבתי הילדים ובהמשך החליטה לעבוד בצוות החינוכי של חברת הנוער "נחשונים", שם נדרשה מידה רבה של רגישות, אמפטיה וכבוד אנושי על מנת לתת לילדים הרגשה טובה ומשפחתית ככל שניתן. מאוחר יותר עבדה כאם הבית של המתנדבים מחו"ל, שבאו לסייע לקיבוץ ושהו בו תקופות שונות. גם הם היו זקוקים לחום, אהבה ודאגה לצרכיהם היום יומיים. גם המתנדבים מצאו לב קשוב אצל סבתא ברטה. סבתא מצאה סיפוק רב בעבודה הזו, שמבחינתה הייתה גם סוג של נתינה לצעירים המרוחקים ממשפחותיהם, כפי שחוותה היא בעבר.

ביולי 1989 עברה סבתא אירוע בריאותי ששינה את חייה ולא לטובה. ניסונו יחד כמשפחה להתמודד ככל יכולתנו, על מנת להקל על אמא. עם חלוף השנים המצב לא נעשה קל יותר. ברטה עברה ל"בית האורן" לידיים של אנשים נפלאים, אשר טיפלו בה כמו מלאכים, ועל כך תודתנו העמוקה.

בשנת 1992, לפני כ-20 שנה, בערב פסח, נפרדה ברטה מיוסי היקר והאהוב, פרידה מצעררת וכואבת אשר פצעה את נפשה שוב.

סבתא חוותה אושר רב עם הולדת נכדיה: לירן, אור, עופר, בן, אסי, אוריין, הילי, שחף וקלרה. ברגעי אושר נדירים נהגה סבתא להדגיש בפנינו כי "דם אינו מים", וכי המשפחה, הפמיליה, חשובה מכל. תלמדו, היא דרשה, וקודם כל תהיו תמיד בני אדם.

ברטה, מה הפסדנו כולנו בשנים האלה, מה היה יכול להיות אילו. באוגוסט 2006, יחד איתך נפרדנו בכאב גדול מנכדך השני אור שחר. אסון ללא נחמה, שעיימו סירבת השלים. לא הבנת בהגיון כיצד אמרת לאור מספר ימים קודם לכן לא להיכנס ללבנון, והוא, לצערנו האינסופי, לא הקשיב לך – סבתא, כולנו לא מבינים!

סבתא ברטה – לאחר כ-20 שנה, בערב פסח, באת לנוח ליד יוסל'ה אהובך, והפעם לנצח. כל שנותר לנו, סבתא, הוא לזכור את הימים היפים, הימים שהיית במיטבך מלאת שמחה, שמחת חיים אמיתית, גאה ביכולתך לסייע לנערים ולצעירים, אופטימית ושלמה בדרכך. כך אנו נזכור אותך סבתא.

יהי זכרך ברוך!

אוהבים וכואבים, הפמיליה.

לזכרו של שאול וולנסקי ז"ל

כשאני חושב על אבא, אני לא יכול שלא להסתכל על חצי הכוס המלאה של חייו. אבא שלי היה נוכח פעיל ומשמעותי בחיים של הרבה מאוד אנשים. הלוויה הזו עצובה לרבים מאחר ונקבר היום אדם שהתאפיין באהבת אדם, כך אני מרגיש, כך אני מתמצת את מהותו. אהבת האדם היא הסיבה לעצב הרב במותו.

אהבת אדם היא הסיבה לבהירות, לשמחה ובעיקר למהות של חייו.
אבא אמנם לא מת בגיל מופלג, אבל בשנות חייו הוא נגע בהרבה מאוד נפשות.

חצי הכוס המלאה אותה הזכרתי בפתיחת דבריי, מתייחסת לא רק לחיים שלו, אלא גם למוות שלו.
אבא ידע שימיו ספורים. במודע הוא ביקש שלא ימרחו אותו בסיפורים, שלא ינסו לעודד אותו בעובדות
שווא ושיגידו לו כל הזמן את מצבו הרפואי. יכול להיות כי האמונה כי הוא עומד לפגוש את אימא חיזקה
אותו ונסכה בו ביטחון. אמונה זו סייעה לו להשלים עם מותו ואפילו לרצות בכך. ההשלמה, הפיכתו
והאומץ של אבא הקלה עלינו וחסכה מאתנו העמדות פנים, התלחשויות ושקרים מאחורי גבו. למבקרים
הבודדים שהסכים לקבל למיטתו, הוא קרא על מנת להיפרד מהם. אבא הביט מפוכח לעתיד הקצר שעמד
מולו והכין את עצמו לפרידה, הן בהיבטים המעשיים, והן ברמה הרוחנית.

ביום שבת בדיוק לפני שבוע ויום, אבא אזר כוחות, הסתפר, התקלח, התגלח ושם אפטרשייב. גייס את כל
כוחותיו הנפשיים והפיזיים וירד ממיטתו בפעם הראשונה והאחרונה. הוצאנו אותו בכיסא גלגלים לדשא
של בית החולים, ושם, בשעה שכולה קסם, הוא נפרד מנכדיו והם נפרדו ממנו. ובפעם המי יודע כמה
בחייו - אבא יצא ענק.

אבא נפרד מאתנו ביום חמישי לפנות בוקר שאחיו עמי ואנחנו, איריס, אלה ליהי ואני, מדברים אליו
ומחזיקים את ידו.

אבא אני גאה בכך על כך שחיית ומקנא לך על איך שבחרת למות. אתה יודע את זה. דברנו על זה. לא
השארנו אבן בלתי הפוכה, הכל נאמר. נוח על משכבך בשלום אם כן, ותמצא בעולם ההוא את מה שאתה
מייחל למצוא.

אמיר וולנסקי

קווים לדמותה של חיה רוטשטיין ז"ל

חייקה נולדה בשנת 1913 בעיירה נידחת "רודניק" שבגליציה. בזמן מלחמת העולם הראשונה ערק אביה
מהצבא וברח לסלובקיה. המשפחה עברה לגור עם הסבים בדוקלה (Dukla). 6 נפשות, אמא, שלוש בנות
ושני בנים.

אחרי המלחמה עברה אמא של חייקה עם ילדיה לסלובקיה, פרט לחייקה שנשארה אצל הסבים עד גיל 17.
שנה מאוחר יותר הצטרפה שוב להוריה ולאחיה. בנערותה הצטרפה לקן השומר הצעיר, עובדה שגרמה
למתחים גדולים במשפחה. ההורים לא השלימו בשום אופן עם הצטרפותה לתנועה ובמיוחד עם התוכנית
של בתם לעלות לארץ ישראל. בשבילם "פלשתינה" היה מקום לגעגועים ולימות המשיח, אבל לא לעליה.

אחרי תקופה מסוימת בסלובקיה חזרה לפולין לדודתה והצטרפה לקן השוה"צ בלבוב, שם הכירה את,
רגינקה וכטל, פנקה דרורי, קריינה מרחב, הלה מאירי ויצחק בן-חיים - זיכרונם לברכה. במסגרת פעילותה
בתנועה עברה הכשרה מקצועית ונמשכה מאד למקצוע הסנדלרות. בהמשך אף עבדה במקצוע שרכשה.
לימים סיפרה כיצד האנשים שעברו ברחוב עמדו והסתכלו בחלון הראווה כיצד אישה עובדת בסנדלרות.
"זאת הייתה סנסציה" היא ציינה בסיפוק.

בשנת 1935 עלתה חייקה לארץ לאחר תלאות וקשיים, תחילה למשמר זבולון (כיום כפר מסריק), שם
התאחדה עם אחותה, בהמשך עברה לגן שמואל להכשרה, ומשם לנתניה, לפרדס הגדוד.
מאוחר יותר הגיעה עם חברים נוספים למצפה הים ולקחה חלק ביצירת הקבוצה וראשיתו של הקיבוץ
שייקרא בהמשך יד מרדכי.

לימים סיפרה חייקה: "למרות התלאות והקשיים הרבים שפקדו אותנו, אני צחקתי אז כמו שלא צחקתי
בחיים. איפה תמצא היום אדם שמוכן לצחוק כשנופל לו אוהל על הראש ביום סערה?
היינו צעירים, זו הייתה תקופה הרואית, הרגשנו את עצמנו גיבורים שכן אנחנו חיים".

עם העלייה על הקרקע ליד מרדכי המשיכה חייה לקחת חלק בבניית הקיבוץ, עבדה בסנדלרות, הייתה סדרנית עבודה ובלטה תמיד בזכות כישוריה החברתיים והמיוחדים. בהמשך הכירה את קובה, איתו התחתנה והתברכה בשלושת ילדיהם: גדי, דוד ושלומית.

בזמן המערכה על יד מרדכי נטלה חייה חלק פעיל מאד, היא שיבצה תורנויות שמירה, רצה בתעלות הקשר וסייעה לצוות המרפאה.

עם החזרה ליד מרדכי עבדה בחינוך. קבוצתה הראשונה הייתה קבוצת "אורן", איתה עבדה 15 שנה ברציפות. במקביל השתתפה במלאכת שיקום הקיבוץ ונטלה על עצמה תפקידים רבים: סדרנית עבודה, מזכירת קיבוץ ומרכזת ועדת חינוך. בשנת 1959 כאשר הצטרף גרעין "רונו", הגרעין הישראלי ליד מרדכי, נבחרה חייה למטפלת ומקשרת בין הקיבוץ לגרעין. במקביל הקימה יחד עם חנה וויל ז"ל את מערך ההגשה העצמית בחדר האוכל, בהמשך עבדה כסייעת שיניים במרפאת הקיבוץ ולאחר מכן במתפרה.

לימים סיפרה חייה: "אי אפשר להגיד שחינו ברווחה או בנוחות, היו לנו חיים מאוד קשים. לא קיבלנו את הקושי בתור מצוקה הוא היה בשבילנו ייעוד. בנינו מולדת, בנינו משק וזה היה הפיצוי על כל הסבל הפיזי והנפשי שעברנו".

בראיון עם צלילה דגן שנערך בשנת 2003 סיכמה חייה:

"חייתי בקיבוץ 68 שנים. אני גאה שהייתי שותפה בבניית צורת חיים מיוחדת זו וביצירה החד פעמית ששמה קיבוץ. אני יכולה להגיד בכנות שאני לא מצטערת על מה שעשיתי, חוץ מהתפקידים שמילאתי ובגללם הזנחתי את המשפחה שלי. יש לי עדיין נקיפות מצפון מזה, לא שמרתי על איזון. אבל אני לא מצטערת, מה שעשינו היה מתאים לתקופה. עשינו דבר גדול. גם היום יש לי הכרה ברורה שהקמנו קיבוץ ומדינה, אני גאה שהייתי שותפה למפעל גדול".

כשהגיע חייה לגיל 90 החליטה שסוף סוף הגיע הזמן לצאת "לפנסיה מוקדמת" וסיימה את עבודתה במתפרה. סוף סוף היה לה זמן לעצמה. היא הרבתה לקרוא ספרים בשקיקה רבה ואהבה לשוחח ולהביע דעה על כל ספר שקראה. בין לבין פתרה תשבצים וסודוקו, טיפחה מאד את ביתה וגינתה ושוותה להם מראה צעיר ואסתטי. היא אהבה מאד לטייל והצטרפה לכל טיול שארגנה המשפחה.

חייה אהבה מאד את משפחתה: בניה, כלותיה וחתנה, נכדיה וניניה, ואהבה גם את קרוביה הרבים שאהבו לבקרה ונהנו מהכנסת האורחים הנעימה והעוגות הטובות שאפתה.

בשני העשורים האחרונים זכתה חיה לשנים טובות של שיבה.

כשמך חיה כך היית - אישה רבת פעלים ומלאת חיות.

והיום מלאו ימיך כשאת נושקת לגיל 100 - מותר לך כבר לנוח, נוחי בשלום חייה יקרה.

יהי זכרך ברוך!

ראיינה ותמללה: צלילה דגן, נובמבר 2003.

הקלדה: נעמי ציון, שירותי ארכיון: ענת רייס.

עריכה: אורי לבנה.

פסח – תודות

תודות וברכות חמות לצוות פסח

שמתמיד כבר שנים רבות להעמיד ליל סדר למופת ולחג בקיבוץ!

גם השנה נרשמה אווירה חגיגית ומוצלחת! יישר כוח לכל המארגנים!

תודה מיוחדת לכל מי שתרום וסייע להצלחת הסדר:

לחברי הצוות: חנה סגל, נעמי כהן, מיכל ארדנינג, נעמי קלרמן, אביה קלרמן, דבורה וייס, זהבה קלרמן, זהבה ציון, איבון פרידמן, עמירם דרור, בוזי וינר, אבנר ענבר, גלעד בארי.
לשרון לבנון והדס ניר - על הניצוח המוזיקלי, ולכל הקריינים והזמרים שהשתתפו ותרמו להצלחת הערב.
לגרשון אשחר - אב הסדר - על ניהול נעים של הסדר. לילדים והוריהם - על הופעת החד גדיא.
לדנית לוי - על עיצוב הבמה האביבית והפורחת. לשיבולת ויטקינד - על סידורי הפרחים המרהיבים.
לעירית פסלסקי - על מודעת החג היפה. לדני שני - על הקמת הבמה. לעמירם דרור - על העזרה הלוגיסטית. לגבי קורן - על הנכונות והעזרה ברגע האחרון....
לשפרה שכטר, גבי וולקוביץ' ועובדי המטבח - על הארוחה הטעימה.
לדבורה וייס - על ההתמדה לאורך השנים בטיפול בארוחת החג והקשר עם המטבח.
לתומר ענבר - על תפעול ההגברה. לילדי המוסד - שעזרו בארגון ובעריכה.
ולכל החברים והתושבים שהתנדבו ועזרו לפני ואחרי ליל הסדר.
תודה לכולכם, ולהתראות בשנה הבאה!

מילות תודה חברים יקרים,

לרבים וטובים, אנו משפחת שיפמן, מבקשים להביע תודה והוקרה על השתתפותכם הכנה והעמוקה עם מותה של שפרה, אם משפחתנו. אנו יודעים וחשים כמה ששפרה הייתה אהובה בביתנו - בית יד מרדכי. תודה מיוחדת ואוהבת לוודת בריאות, לעובדות המרפאה, למזכירים ולעובדות הסיעודיות, לכולכם, שלא חסכתם מאמץ וזמן על מנת לסייע ולהקל על שפרה יקירתנו ועל המשפחה, בתקופה הקשה שעברנו ועודנו עוברים.
לכולכם, ולכל אחד מכם, חיבוק חם ואוהב,

משפחת שיפמן

לסבים הגאים עידית וגלעד בארי
ולהורים המאושרים נעה ושלומי
מזל טוב להולדת הנכד והבן!
מזל טוב לכל המשפחה הגדולה!
מאחלים החברים וכל בית יד מרדכי

שבת שלום לכל בית יד מרדכי!